

Bırakmadı Yalnızlık

— sahrayeli · 25 Eylül 2016

Bırakmadı Yalnızlık

Öyle sıkı tuttu ki, kurtulamam elinden
Kördüğümle bağlayıp, bırakmadı yalnızlık
İliğimi üşüttü, sert estikçe yeliyle
Kaderime ağlayıp, bırakmadı yalnızlık

Sanki emrediyordu, sözünden çıkamadım
Zırh duvardı önümde, engeli yıkamadım
Uydurdu düzenine, alışıp bıkmadım
Güvenini sağlayıp, bırakmadı yalnızlık

Kıyamadım bir türlü, oda benden hakirdi
Gözleri kapanmayan, gece gündüz sahiridi
Sevgsiz kalbi ile, ta ezelden fakirdi
Yüreğimi dağlayıp, bırakmadı yalnızlık

Kapısı mühürlüyken, Allah kulu çalmadı
İzin vermedi girsin, cam bacadan dalmadı
Hep isterdi yanınında, hiç bir yana salmadı
Eşi dostu haylayıp, bırakmadı yalnızlık

Kalan ömre el koydu, sanki tapulu gibi
Ne başı var ne sonu, görünmüyordu dibi
Kuklaya döndü beden, ellerindeyken ipi
Kalbi bine paylayıp, bırakmadı yalnızlık

Nesrin Önem
25 09 2016